

Pensioner, Sessionsudgifter og Indvarteringsgodtgørelse, det hører altsammen med til Forsvarsvæsenet, det vil den højtærede Krigsminister ikke kunne nægte — saa komme vi til Tallet 21,808,000 Kr. i alt til Forsvarsvæsenet. Gendarmerne maa selvfølgelig regnes med, men det er jo ogsaa særdeles populære og særdeles dygtige Folk efter den ærede Krigsministers Opfattelse — det skal jeg nu ikke komme ind paa her. 21,808,000 Kr. forekommer mig dog ikke at være saa ganske lidt, det er saadant noget som 10 Kr. pr. Hoved. Jeg ved ikke om Svejts er saa højt oppe, men jeg tillader mig at nære en besteden Tvivl derom. Jeg tror ikke, at der er ret mange Lande, maasse med Udtagelse af et Par Stormagter, som mønstre os i saa Henseende, og det er mig heller ikke bekendt, at lignende Lande have saadanne befæstede Hovedsteder eller Fæstninger i den Udstrækning, som vi have her i vort lille Land. Det forekommer mig, at den Side af Medaillen er man ogsaa nødt til at tage med, naar man taler om Hærsudgifter, for man kan ikke i et lille Folk paa to Millioner baade have en stor mobil Hær og tillige en stor Fæstning og saa oven i Købet en Flaade, og hvad dertil hører. — Jeg skal fremdeles blot med et Par Tal oplyse, hvorledes det har forholdt sig med Forsvarsudgifterne i tidligere Tid. Fra 1841—51 udgav vi kun 9,889,000 Kr. aarlig, og i den Tid blev jo dog Grundlaget lagt til den Hær, der kæmpede i Krigsaarene. Fra 1853—64 havde de $\frac{2}{5}$ af Monarkiet en Udgift af 8,328,000 Kroner, fra 1865—75 12,723,000 Kr. og endelig fra 1875—85 16,219,000 Kr., altsammen aarlig i Gennemsnit. Den ærede Krigsminister vil altsaa se, at naar alt medregnes, have vi været i en ganske god Stigning. Og ved de Afstemninger, vi have haft her i Dag, hvorved det Overflud, hvormed Finansloven var kommet til os fra Folketinget, paa c. $3\frac{1}{2}$ Mill., nu er forsvundet paa henved 500,000 Kr. nær, have de Herrer Forsvarsministre paa deres Budgetter faaet Broderparten, idet de have faaet henved 2,300,000 Kr. Saa jeg synes just ikke, det er værd at tale alt for højt om, at Forsvarsvæsenet i Danmark er meget billigt. — Men derfor glæder jeg mig til, at det høje Ting netop nu, som jeg haaber, vil gaa ind paa den Vej, at de ville sige: Nu skal det være stop med det, nu skal Stigningen ophøre, nu skulle vi dog have noget Medslag. Det vil jo nemlig blive Folgen af det Forslag, som her foreligger for Hærvæsenets Vedkommende, for selve det ordinære Budgets Vedkommende. Der vil Stigningen jo ophøre der-

ved, at der kun skal indkaldes et bestemt Mandskab, det bliver ikke mere stigende, idet de forskellige Vaabenarter med Udtagelse af Fodfolket jo have deres bestemte Mandskab, og Fodfolket herefter kun faar 480 Mand pr. Regiment. Det gaar altsaa ned med saadant noget som $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$. En Fjerdedel eller en Tredjedel af Rekrutterne skal herefter kun have en 2 Maaneders Uddannelse. Der er ogsaa Besparselser paa andre Punkter, saaledes som der blev gjort opmærksom paa. Tjenestebyrden er jo ikke alene formindsket for den Tredjedels, for de 1500 Mandes Vedkommende, men den er ogsaa formindsket for dem, der saa den regelmæssige Uddannelse, derved, at den egentlige Uddannelsesetid bliver lidt kortere, idet den gaar ned fra 185 Dage til 180 Dage, og derved, at Genindkaldelsen alle Vegne fra 30 Dage er forkortet til 25. For Rytteriets Vedkommende er der en Fortællelse af Uddannelsesetiden fra 9 Maanedes til 8 Maanedes, og for Ingeniørerne er Genindkaldesetiden formindsket fra 4 Maanedes til 1 Maaned. Jeg hørte nok, at den ærede Krigsminister ønskede 2 Maanedes, men Forslaget, som det foreligger, har jo kun 1 Maaned. — Den Formindskelse i Udgifterne og Tjenestebyrden har naturligvis mit Bifald, og jeg antager ogsaa mine Meningsfællers. For saa vidt er det et Fremskridt fra, hvad vi ere vænte til i dette høje Ting. Den ærede Krigsminister frympede sig jo ogsaa ved det, men han mente dog, da det var et Slags politisk Forslag, at han vilde støtte det paa dets videre Vej, og det er naturligvis en værdifuld Bistand.

Efter at jeg har sagt det, maa jeg imidlertid ogsaa se paa den anden Side, og det er den, at der i § 2 d. findes noget, der kaldes Fæstningsartilleri, og jeg maa ligeledes se paa § 8, første Stykke. Det nuværende Fæstningsartilleri skal, saa vidt jeg kan se, fordobles, det vil sige, det skal fra 6 Liniekompagnier og 3 Fortærkningskompagnier — altsaa 9 Kompagnier — forøges til 18, og Mandstabet skal jo forøges i Forhold dertil. Da vi nu vide, at vi have en provisorisk Befæstning, nemlig Kjøbenhavn, en Fæstning, om hvilken der jo ikke af den samlede Lovgivningsmagt er truffet nogen Bestemmelse, og da jeg overhovedet ikke ved, om Provisorierne kunne afvikles, eller hvorledes de skulle afvikles — jeg har ingen Ide, om Rigsdagen i det hele taget kan blive enig om det — saa kan jeg fra mit Standpunkt, og jeg antager, det gaar flere som mig, ikke være med til at bevilge Fæstningsartilleriet. Derfor kan jeg sige meget kort uden videre Begrundelse — Be-